

(Juridičesko Spisanie.) Pod tem naslovom so začeli izdajati v Sofiji članovi vrhnega kasacijskega sodišča Iv. Dančov, Georgi Zgurev in A. Kableškov prvi bolgarski strokovni list. Za inozemstvo stane na leto 12 frankov ter izhaja enkrat na mesec. Nam še ni došla nobena številka, toraj ne moremo obširneje poročati o novem, od nas najsrčneje pozdravljenem strokovnem listu na slovanskem jugu.

(Zvršilne rubežni in cenitve premičnin) ne zvršujejo sodišča v okrožji višjega deželnega sodišča v Trstu zajedno. O priliki posvetovanja o § 7. zvršilne novele, bil je o tej zadevi razgovor tudi v državnem zboru in v poročilu pravosodnega odseka nazivala se je ta praksa naravnost nezakonitej (glej Steinbachov komentar str. 59.) Juristische Blätter poročajo v št. 43 svoji o nekem slučaju glede tega prašanja. Dunajsko trgovsko sodišče je dovolilo zvršilno rubežen in cenitev premičnin ter za izvršitev naprosilo trgovsko in pomorsko sodišče v Trstu, katero je naročilo uradnemu slugi, naj zvrši rubežen ter reševaje dotično relacijo odredilo notarja kot sodnega komisarja, naj zarubljene premičnine ceni, ko bode zvršitelj položil predujem 12 gld. Rekurz zvršitelja zoper ta odlok je višje deželno sodišče v Trstu z odločbo z dne 14. junija 1888, št. 2242 zavrnilo:

„uvaževaje, da zakoni ne zaukazujejo odrediti zajedno zvršitev rubežni in cenitve, dasiravno se smete zajedno zaprositi (§ 53. s. p. in § 7. zakona z dne 10. junija 1887, št. 74. d. z.), da za to tudi dunajsko sodišče prosilo ni; zajedne zvršitve tudi ne bi bilo moč spraviti v soglasje z določilom § 193. o. s. r. o poprejšnjem zahtevanju predujma za troške cenitve, ampak ovirala bi se zvršitev rubežni, katera se ne sme odlašati; uvaževaje, da navedeno določilo opravičuje glede na §§ 323. in 347. o. s. r. zahtevanje, naj se pošlje predujem za troške, in še veljavna določila § 183. notarskega reda z dne 21. maja 1855, št. 94. d. z. ter § 1. ukaza prav. min. z dne 7. maja 1860, št. 120. d. z. opravičujejo odredjenje notarja kot sodnega komisarja.“

Mi povsem pritrjujemo mnenju dopisnika v „Juristische Blätter“, da je ta argumentacija, ozirom na navedena zakonita določila, spretna, da nje pa vkljub temu ni mogoče spraviti v soglasje s tendenco zvršilne novele.

Epilog.

S to številko odložim uredništvo „Slovenskega Pravnika“.

Nada, ki sem jo gojil, da mi bode možno izročiti uredništvo drugi osebi, se mi žalibog ni izpolnila. Moj dotični trud ostal je brezuspešen.

Ni bil moj namen, ko sem vdrugič začel izdajati „Slovenski Pravniki“, da ga obdržim v svojih rokah, marveč nameraval sem le napotiti za slovenske juriste toli važno pod-

vzetje in ga izročiti o svojem času bodisi pravniškemu društvu, bodisi drugi osebi.

Pravniškega društva za Slovence še ni, a vstanovitev njegova bode še tudi zanaprej opravičena želja vseh slovenskih pravnikov.

Dokler pa tega ni, bode „Slovenski Pravniki“ vedno v nevarnosti efemernega obstanka.

Izdajanje slovenskega pravniškega lista odvisno je od vdeležitve naročnikov in od števila in marljivosti sotrudnikov.

Posamezna oseba nikoli ne bode imela toliko upliva, da bode za dolgo mogla osigurati list na obe strani. Drugače je pri društvu, kjer so moči združene.

Sedaj, ko slovo jemljem od uredništva „Slovenskega Pravnika“, me navdaja goraka želja, da bi se slovenski pravniki kmalo zjedini v pravniškem društvu in oživotvorili „Slovenski Pravniki“, — kateri je in ostane živa potreba za slovenske pravnike in za slovensko uradovanje, toraj za narod slovenski.

Malo jih je bilo, ki so duševno podpirali „Slovenski Pravniki“ v preteklem letu. Jaz se njim moram iskreno zahvaliti zato.

Njih spisi olupšali bi bolje razširjen list, kakor je bil „Slovenski Pravniki“ — in priznanja in hvaležnosti bi drugod tudi več našli, kakor so ga morda našli tú.

Za to jim pa ni bilo; ljubezen do maternega jezika, ljubezen do naroda, in vzvišeno prizadevanje za duševno povzdigo svojega naroda uvrstili so njih med sotrudnike za svoj obstanek borečega se lista.

Toraj hvala in slava jim! Hvala pa tudi onim, ki so se naročili na list in s tem pokazali, da cenijo prizadevanje mereče na resno delovanje v prid narodni vzgoji in znanstvenemu izobraževanju.

V nadi, da bodem kmalo srečal „Slovenski Pravniki“ kot društveni organ slovenskih juristov zakličem: Na svidenje!

V Ljubljani, mesca novembra 1888.

Dr. A. Mosche.